

درس هفتم

دوستان ما

■ چه گندم‌های زرد قشنگی! این‌ها را چه
کسی کاشته است؟
کشاورز؛ همان کشاورز زکوشایی که دوست
ماست.

■ چه نان گرم و خوش مزه‌ای! چه کسی
آن را پخته است؟
نانوا؛ همان نانوای سرخیزی که دوست
ماست.

■ چه کوچه ها و خیابان های پاکیزه ای!

چه کسی آن ها را تمیز و پاکیزه کرده

است؟

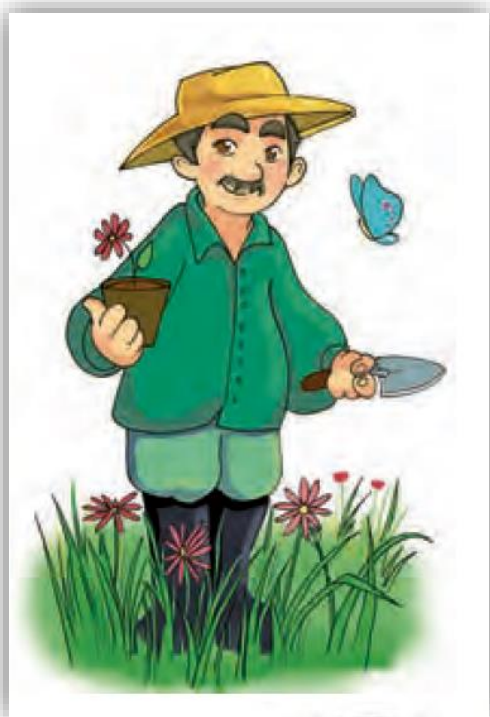
رُفکر؛ همان رُفکر زحمت کش و مهربانی

که دوست ماست.

■ چه خانه های راحت و زیبایی! این خانه ها را چه کسی

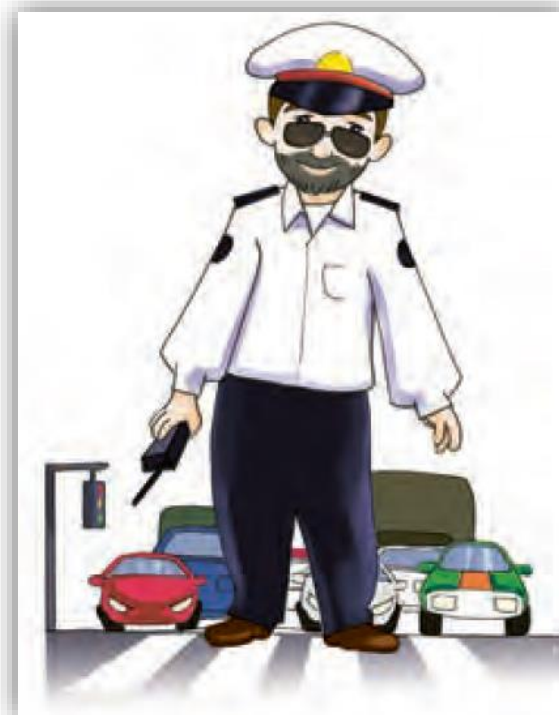
ساخته است؟

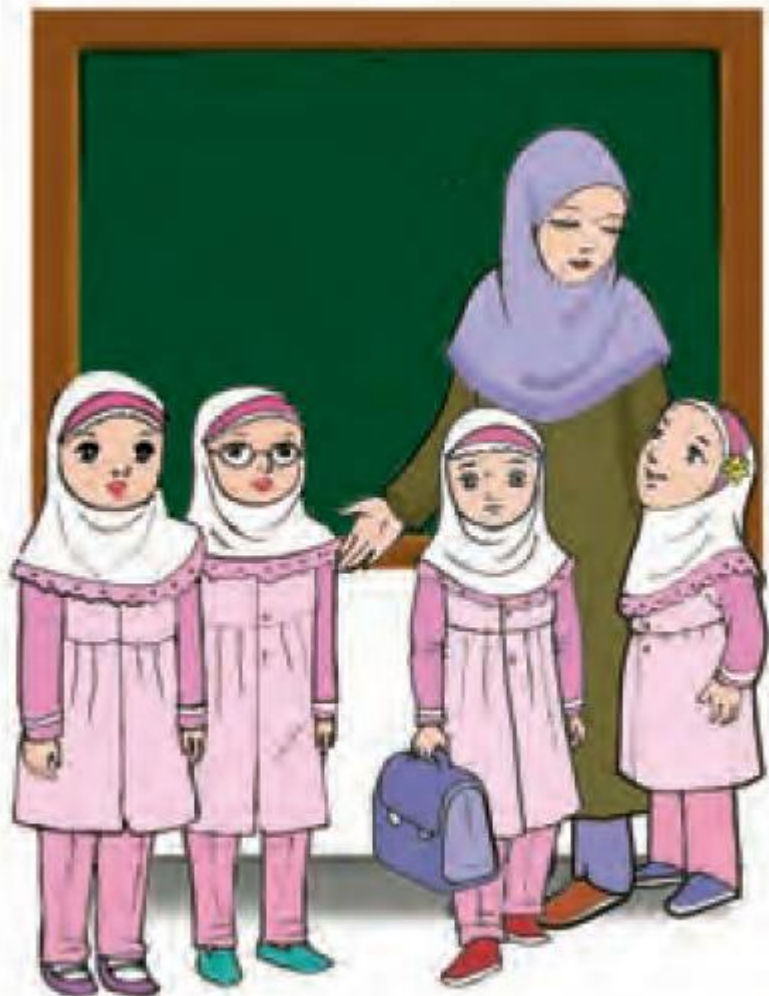

■ چه باغ‌های سرسبز و چه گل‌های خوش‌رنگی! این
درخت‌ها و گل‌ها را در این باغ‌ها، چه کسی کاشته است؟
باغبان؛ همان باغبان پرتلاشی که دوست ماست.

■ چه خیابان‌های منظمی! چه رفت و آمد مرتبی! این نظم
و ترتیب را در خیابان‌ها، چه کسی ایجاد کرده است؟
مأمور راهنمایی و رانندگی؛ همان مأموری که دوست ماست.

■ چه کلاس شاد و بانشاطی! چه دانش آموزان
دوست داشتنی و سخت کوشی!

این گل های شاداب را چه کسی پرورش داده است؟
معلم؛ همان معلم مهربان و دانایی که دوست ماست.
■ این دوستان خوب و چیزهای قشنگ را چه کسی آفریده
است؟ خداوند بخشنده و مهربان

درست، نادرست

۱. رفتگر مدرسه‌ی ما را تمیز می‌کند.
۲. دانش‌آموزان پرتلاش و مهربان را معلّم پرورش داده است.
۳. این خانه‌های گرم و راحت را کشاورزِ کوشا ساخته است.
۴.

درست، نادرست

۱. رفتگر مدرسه‌ی ما را تمیز می‌کند.
۲. دانش‌آموزان پرتلاش و مهربان را معلم پرورش داده است.
۳. این خانه‌های گرم و راحت را کشاورز کوشا ساخته است.
۴. گل‌ها و درخت‌های قشنگ را باغبان پرتلاش کاشته است.

